

saadant et Tilfælde, bør vi ikke lade det glide ud og atter lade ham indtræde i Embedet? Jeg vil spørge det ærede Medlem, som er Formand for de Radikale, om det er den Opfattelse, de Radikale have af dette moralske Udrensningsspørgsmaal. Der er for mig ingen Tvivl om, at den højtærede Finansminister paa Beskatningens Omraade er den rette Mand paa den rette Plads i meget højere Grad for mig end for det ærede Medlem, men nu vil jeg spørge det ærede Medlem, om ogsaa den Opfattelse, den højtærede Finansminister her har gjort gældende, og som staar paa Spalte 721, bevirker, at paa dette Omraade er den højtærede Finansminister for det ærede Medlem den rette Mand paa den rette Plads.

Rode: Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) talte om, at det var fastslaaet, at Udrensningen ikke var begyndt med Kontorchef Hald, men at den vel burde ende dermed. Dybsindigheden deri er jeg ikke i Stand til at fatte. Naar det ærede Medlem videre spurgte mig, om jeg kunde tiltræde det Syn, den højtærede Finansminister havde udviklet forleden Aften, og hvor han havde omtalt en flygtig Bemærkning, der var falden mellem ham og den tidligere Finansminister, skal jeg sige, at det kan jeg godt, for det forekommer mig, at den højtærede Finansminister havde fuldkommen Ret i, at det vilde have været Synd — ja, han kunde godt bruge et endnu stærkere Udtryk —, hvis den forrige Regering, som ikke vilde foretage noget som helst mod dem, der vare den egentlige Skyld i Korruptionen af politisk og anden Art, vilde ofre en sølle Kontorchef. Men derimod finder jeg det fuldkommen rigtigt, at i samme Øjeblik man er klar over, at det er nødvendigt, at der skrives til et ordentligt Opgør med Alberti-Perioden, man da begynder med Kontorchef Hald. Og det er det, der er sket. Der er begyndt med Kontorchef Hald.

Ellinger: Det var virkelig interessant at høre dette: Den tidligere Regering vilde ikke foretage noget som helst i Alberti-Affæren. Ja, men det vil den nuværende Regering jo heller ikke gøre, for saa vidt staa de fuldkommen ens. Jeg maa for øvrigt gøre opmærksom paa, at jeg er enig med Konseilspræsidenten i, at som Forholdene have udviklet sig, kan den nuværende Regering heller ikke foretage no-

get. Men det er ikke det, det drejer sig om. Jeg spurgte det ærede Medlem, om det er det rette Grundlag at lægge med Hensyn til Udrensningen, at en Kontorchef, som har foretaget det, som denne har foretaget, bør træde ind igen i sit Embede. Thi det er den Opfattelse, som Sp. 721 er gjort gældende af den nuværende højtærede Finansminister. Ellers er Bemærkningen fuldstændig meningsløs eller vil i alt Fald være saa tvetydig, at man ikke tør gaa ud fra, at den højtærede Finansminister har brugt den i den Mening. Jeg spørger altsaa, om dette er saa, om det ærede Medlem desavouerer Finansministeren eller slutter sig til ham. Thi at Finansministeren har gjort den Opfattelse gældende, jeg her har nævnt, kan der ikke rejses Spor af Tvivl om.

For øvrigt ønsker jeg at gøre de paa-gældende min Kompliment for den glimrende Maade, hvorpaa de have løst Spørgsmaalet Hald. Han indsættes igen i Embedet, efter at han for øvrigt ikke har været suspenderet med Hensyn til den Del af Embedet, der vedrører Ejendomsskyld. Man vidste nemlig, at han var Kontorchef, og saa blev han suspenderet fra denne Del af Embedet, men Folk vidste ikke, at han havde det andet Hverv, og saa blev han ikke suspenderet fra den Stilling. Men man genindsætter ham i Embedet, og saa maa den stakkels Mand gaa af paa en ganske formel Ting — med fuld Pension og ogsaa med fuld Hønnør, formoder jeg.

Konseilspræsidenten (Zahle): Jeg troede indtil for kort Tid siden, at det ærede Medlem, som sidst talte (Ellinger), sad fast og urokelig ude paa Frederiksberg. Det var en saa fortrinlig og sikker Højrekreds, at jeg ikke kunde tænke mig, at den Mand, som først var valgt derude, under de nu foreliggende Forhold kunde sætte Kredsen over Styr. Jeg har ved at iagttage det ærede Medlems Optræden under denne Rigsdagssamling noget skiftet Anskuelse. Jeg tror, det ærede Medlem er i Stand til at gøre det vidunderlige Kunststykke at sætte Frederiksbergkredsen til for sig selv. Det sker for det første, fordi det ærede Medlem ikke forstaar sig paa Politik, og for det andet, fordi det ærede Medlem heller ikke forstaar, at han ikke forstaar sig derpaa. Det ærede Medlem griber nemlig fejl til enhver Tid. Han er derfor endt med efter at have været Formand for hele Højre at sprænge Partiet og selv blive sat udenfor. Hans Man-